

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

นักบุญเปาโล

28 มิถุนายน 2008 - 29 มิถุนายน 2009

“ความรักให้อภัยทุกอย่าง
เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง
อดทนทุกอย่าง
ความรักไม่มีสิ้นสุด”
(1 คร 13:7-8ก)

2009

วันอาทิตย์ที่ 13 กันยายน 2009 ปีที่ 43 ฉบับที่ 2381

อาทิตย์ที่ 24 เทศกาลธรรมดา ปี B

พระวาจา (มก 8:27-35)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จพร้อมกับบรรดาศิษย์ไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ในบริเวณเมืองซีซารียาแห่งฟีลิป ขณะทรงพระดำเนิน พระองค์ตรัสถามบรรดาศิษย์ว่า “คนทั้งหลายว่าเราเป็นใคร” เขาทูลตอบว่า “บ้างว่าเป็นยอห์นผู้ทำพิธีล้าง บ้างว่าเป็นประกาศกเอลียาห์ บ้างก็ว่าเป็นประกาศกองค์หนึ่ง” พระองค์ตรัสถามอีกว่า “ท่านล่ะ ว่าเราเป็นใคร” เปโตรทูลตอบว่า “พระองค์คือพระคริสตเจ้า” พระองค์ทรงกำชับบรรดาศิษย์ มิให้กล่าวเรื่องเกี่ยวกับพระองค์แก่ผู้ใด

พระเยซูเจ้าทรงเริ่มสอนบรรดาศิษย์ว่า “บุตรแห่งมนุษย์จะต้องรับการทรมานอย่างมาก จะถูกบรรดาผู้อาวุโส มหาสมณะ และธรรมาจารย์ปฎิเสธไม่ยอมรับ และจะถูกประหารชีวิต แต่สามวันต่อมา จะกลับคืนชีพ” พระองค์

คุณละมัย กิจสวัสดิ์ - ลูกหลาน
สร้างอุทิศแด่ เปาโล วิบูลย์ กิจสวัสดิ์
ภคินีโอโนริน (เทเรซา) มาเรีย
ธูกา สุพร กิจสวัสดิ์

ทรงประกาศพระวาจาอย่างเปิดเผย เปโตรนำพระองค์แยกออกไป ทูลทูลทาน แต่พระเยซูเจ้าทรงหันไปทอดพระเนตรบรรดาศิษย์ ทรงดำนิเปโตรว่า "เจ้าชาดาน ออยไปข้างหลัง อย่าขัดขวาง เจ้าไม่คิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์"

พระเยซูเจ้าทรงเรียกประชาชนและบรรดาศิษย์เข้ามา ตรัสว่า "ถ้าผู้ใดอยากติดตามเรา ก็ให้เขาเลิกมือถึงตนเอง ให้แบกไม้กางเขนของตน และติดตามเรา ผู้ใดใคร่รักษาชีวิตของตนให้รอดพ้น จะต้องสูญเสียชีวิตนั้น แต่ถ้าผู้ใดเสียชีวิตของตนเพราะเรา และเพราะข่าวดี ก็จะรักษาชีวิตได้"

<u>หัวข้อ</u>	ภารกิจการไถ่กู้ของบุตรแห่งมนุษย์
<u>ธรรมล้ำลึก</u>	พระคริสตเจ้าทรงรับทรมานและสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยเราให้รอดพ้น
<u>ท่าที</u>	การเสียสละและการแบกไม้กางเขนด้วยความเต็มใจ
<u>การดำเนินชีวิต</u>	เราจะอุทิศตนทำงาน และน้อมรับความยากลำบากในชีวิตประจำวันของเรา ด้วยความชื่นชมยินดี

บทอ่านที่หนึ่ง : - อสย 50:5-9

ประชากรของพระเจ้ามีความมั่นใจในความช่วยเหลือของพระองค์ เขาจะสู้ทนต่อความทุกข์ยากลำบาก และน้อมรับทุกสิ่งที่พระองค์ประทานให้ ด้วยจิตใจเบิกบาน

บทอ่านที่สอง : - มก 2:14-18

ความเชื่อและกิจการดีจะต้องควบคู่กันไป เราจึงต้องเสียสละและอุทิศตนทำงาน เพื่อนำความรักของพระเจ้าไปให้เพื่อนพี่น้องของเรา

พระวรสาร : - มก 8:27-35

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้แบกไม้กางเขนในชีวิตประจำวัน และติดตามพระองค์ไป

ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 13 กันยายน ค.ศ. 2009

พิธีกรรมพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	ขับขาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	พ่อบ้านแลว	คามิงเมียน	คุณวีระชัย - คุณอรพรรณ	คุณบุญรอด	คุณสุภาภรณ์
09.00 น.	พ่ออุทอง	คุณการุญ	คุณวชิรศักดิ์ - คุณพรทิพย์	คุณวีราพร	คุณพรทิพย์
19.00 น.	พ่อทนกล	อภัยบุษ	คุณพรเลิศจ - คุณอุมาพร	คุณจันทร์ทิพย์	คุณบุญอนุชา

- - จากพระวาจาชีวิต - -

เมืองซีซารียาแห่งฟิลิปตั้งอยู่นอกเขตแดนของชาวยิว เดิมชื่อบาลีนัส (Ballinas) เพราะเป็นศูนย์กลางของการนับถือพระบาอัล ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นบานีอัส (Banias) หรือจะเรียกว่าพานีอัส (Panias) สลับกันก็ได้ เพราะเชื่อกันว่า "พาน" (Pan) ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งธรรมชาติของกรีกถือกำเนิดจากถ้ำแห่งหนึ่งในเทือกเขาของดินแดนแห่งนี้

นอกจากนั้น ยังมีถ้ำอีกแห่งหนึ่งที่เชื่อกันว่าเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำจอร์แดนซึ่งไหลพาดผ่านปาเลสไตน์ ดินแดนอันเป็นแหล่งรวมความทรงจำมากมายและยาวนานของชนชาติยิว

ท่ามกลางดินแดนอันอบอุ่นไปด้วยกลิ่นอายของเทพเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เมือง ที่เปโตรค้นพบว่า "ช่างไม้ชาวกาลิลีที่ยากจนและไร้บ้านช่องผู้หนึ่ง" ทรงเป็น "พระคริสตเจ้า" จะมีคำพูดอันใดอธิบาย "บุคลิกภาพอันโดดเด่นของพระเยซูเจ้า" ที่ทำให้เปโตรค้นพบและสารภาพความจริงอันยิ่งใหญ่ได้เท่ากับเหตุการณ์ครั้งนี้ หากสิ่งที่พระองค์ทรงสอน หากสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ และหากชีวิตจิตใจของพระองค์ไม่โดดเด่นจริงๆ เปโตรจะสารภาพได้อย่างไรว่าช่างไม้จนๆ คนนี้ทรงเป็น "พระบุตรของพระเจ้า"

แม้คำพูดของเปโตรจะช่วยให้พระเยซูเจ้าบรรเทาใจได้ว่า อย่างน้อยยังมีคนรับรู้ว่าพระองค์เป็น "พระคริสต์" หรือ "พระเมสสิยาห์" แต่เพราะทรงทราบดีว่าพวกเขายังเข้าใจผิดเกี่ยวกับ "พระคริสต์" หรือ "พระเมสสิยาห์" พระองค์จึง "กำชับบรรดาศิษย์มิให้กล่าวเรื่องเกี่ยวกับพระองค์แก่ผู้ใด" และทุกครั้งที่พระองค์ทรงห้ามผู้หนึ่งผู้ใดเล่าเรื่องเกี่ยวกับพระองค์ สาเหตุล้วนเป็นเพราะความรอบคอบเกรงว่าประชาชนจะเข้าใจผิดนั่นเอง

โดยไม่รอช้า พระเยซูเจ้าทรงเริ่มสอนบรรดาศิษย์ว่า "บุตรแห่งมนุษย์จะต้องรับการทรมานอย่างมาก จะถูกบรรดาผู้อาชุยโส มหาสมณะ และธรรมาจารย์ปฏิเสธไม่ยอมรับ และจะถูกประหารชีวิต แต่สามวันต่อมา จะกลับคืนชีพ"

สำหรับพระองค์ "พระเมสสิยาห์" คือผู้ที่จะต้องทนทุกข์และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน "ถ้าผู้ใดอยากติดตามเรา ก็ให้เขาเลิกนึกถึงตนเอง ให้แบกไม้กางเขนของตน และติดตามเรา" คำสอนนี้น่าจะถือได้ว่า "เป็นหัวใจและเป็นศูนย์กลางของความเชื่อคริสตชน" เลยทีเดียว

ศิษย์ของพระองค์ต้องไม่ลังเลที่จะพูดแบบนักบุญเปาโลว่า "ข้าพเจ้าถูกตรึงกางเขนกับพระคริสตเจ้าแล้ว ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ มิใช่ตัวข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสตเจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า ชีวิตที่ข้าพเจ้ากำลังดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตในความเชื่อถึง

พระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงรักข้าพเจ้าและทรงมอบพระองค์เพื่อข้าพเจ้า” (กท 2:20) และจากคำสอนนี้อีกเช่นกันที่ทำให้เราเห็น “นิสัยใจคอ” ของพระเยซูเจ้า

ประการแรก พระองค์ทรง “สัตย์ซื่อและจริงใจ” ต่อทุกคน พระองค์ไม่ได้หลอกลวง ดัดสินบน หรือสัญญาว่าจะให้สิ่งหนึ่งสิ่งใด เพื่อชักนำผู้คนให้หันมาติดตามพระองค์ หากจะถือว่าเป็นการ “ให้” สิ่งเดียวที่ทรงสัญญาว่าจะให้แก่ผู้ที่ติดตามพระองค์คือ “ไม่ว่าทางไหน” พระองค์ไม่ได้สัญญาว่าจะให้ชีวิตที่สะดวกสบายแก่เรา แต่พระองค์เสด็จมาเพื่อทำให้ชีวิตของเรายิ่งใหญ่ มีคุณค่า มีความสุข และมีความมั่นคงอย่างแท้จริง ด้วยจิตตารมณ์เดียวกันนี้ การบิลด์ ผู้รักชาติที่ยิ่งใหญ่ชาวอิตาลี ได้กล่าวเชิญชวนทหารใหม่ว่า “ข้าพเจ้าไม่มีคำตอบแทน ไม่มีที่พัก ไม่มีเสบียง สิ่งที่ข้าพเจ้ามีให้พวกท่านคือความหิว ความกระหาย การเดินทัพอันเหน็ดเหนื่อย สงคราม และความตาย ขอให้ทุกคนที่รักประเทศชาติของตนด้วยหัวใจ ไม่ใช่แค่ริมฝีปาก จงตามข้าพเจ้ามาเถิด”

ประการที่สอง พระองค์ไม่ใช่ “ผู้นำ” ประเภท “สั่งแต่ไม่ทำ” พระองค์ทรงเรียกร้องให้เรา “แบกกางเขนตามพระองค์” ไม่ใช่ให้เรา “แบกกางเขนตามลำพัง” นี่คือนิยามลักษณะของ “ผู้นำ” ที่ยิ่งใหญ่โดยแท้ เมื่ออเล็กซานเดอร์มหาราชนำกองทหารตามล่าตาริอูสกันดัรียแห่งเปอร์เซีย พวกเขาเร่งรีบเดินทางจนทำสถิติได้เร็วกว่ากิโลเมตรภายใน 11 วัน ขณะที่พวกทหารพากันเหน็ดเหนื่อยและหิวกระหายจนเกือบสิ้นหวังเพราะไม่พบแหล่งน้ำ ชาวมาซีโดเนียกลุ่มหนึ่งได้นำน้ำเทใส่หมวกเหล็กมาให้อเล็กซานเดอร์ แต่อเล็กซานเดอร์กลับขอบคุณและคืนน้ำแก่ชาวมาซีโดเนียพร้อมกับกล่าวว่า “ถ้าข้าพเจ้าดื่มน้ำเพียงคนเดียว คนที่เหลือก็จะพากันถอดใจ” เมื่อทหารเห็นความอดกลั้นแบบไม่เห็นแก่ตัวเช่นนี้ พวกเขาจึงกระตุน้มาและร้องขอให้อเล็กซานเดอร์นำพาพวกเขาต่อไปอย่างหัวหาญ

พระเยซูเจ้าไม่ใช่ผู้นำที่เอาแต่ “สั่ง” แต่ทรง “ทำ” ให้เห็นเป็นแบบอย่าง และทรงแบกไม้ออกกางเขนมุ่งสู่เนินหัวกะโหลกด้วยความมุ่งมั่นและเด็ดเดี่ยว นี่คือ ผู้นำที่จริงใจ ยิ่งใหญ่ และนำติดตามอย่างยิ่ง

-- ข้อตั้งใจ --

1. ข้าพเจ้าจะน้อมรับความทุกข์ยากลำบากและอุปสรรคต่างๆ ด้วยความชื่นชมยินดี
2. ทุกวัน ข้าพเจ้าจะขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความรักที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์
3. ข้าพเจ้าจะไม่บ่น แต่จะมุ่งมั่นทำความดีให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

สมณสาส์นสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

โอกาส "ปีพระสงฆ์"

และครบรอบ 150 ปีการมรณภาพของนักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ เจ้าอาวาสผู้ศักดิ์สิทธิ์

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ในโลกทุกวันนี้ก็ดูเหมือนในสมัยของเจ้าอาวาสผู้ศักดิ์สิทธิ์ ชีวิตและกิจกรรมของพระสงฆ์ต้องสร้างความแตกต่างด้วยการเป็นประจักษ์พยานต่อชาวโลก ดังที่สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ทรงลิขิตไว้อย่างถูกต้องว่า "คนสมัยใหม่พร้อมจะฟังการเป็นประจักษ์พยานมากกว่าจะฟังอาจารย์ หากเขาฟังอาจารย์ก็เพราะอาจารย์นั้นดำเนินชีวิตเป็นพยาน" เพื่อมิให้เราลืมประสบการณ์ชีวิตที่วางเปล่าและพันธกิจที่ไม่เป็นผล จำเป็นต้องถามตัวเองอยู่เสมอว่า เราได้รับแรงบันดาลใจจากพระวาจาของพระเจ้าจริงหรือไม่? พระวาจานั้นเป็นอาหารที่เรานำมาดำเนินชีวิตหรือไม่? เป็นอะไรที่มากเกินไปกว่าปึงและสิ่งต่างๆ ของโลกนี้ไหม? เรารู้จักพระวาจานั้นจริงๆ หรือไม่? เราอาจจริงใจกับพระวาจาจนกระทั่งตราไว้ในชีวิตและเปลี่ยนความคิดของเราหรือไม่? ดังที่พระเยซูทรงเรียกอัครสาวกทั้ง 12 คนให้อยู่กับพระองค์ (เทียบ มก 3:14) และต่อมาทรงส่งพวกเขาออกไปเทศนา เจ้านิเวศกันในวันนี้ พระสงฆ์ถูกเรียกให้ถอยกลับ "วิธีดำเนินชีวิตใหม่" ซึ่งพระเยซูทรงเป็นผู้ริเริ่มและบรรดาอัครสาวกเป็นผู้สานต่อ

เป็นการถอดแบบ "วิธีดำเนินชีวิตใหม่" ที่ทำให้พันธกิจสงฆ์ของเจ้าอาวาสผู้ศักดิ์สิทธิ์สัมฤทธิ์ผลในสมณลิขิต "*Sacerdotii nostri primordia*" ของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ที่ 23 ค.ศ. 1959 ในศตวรรษแรกของการมรณภาพของนักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ กล่าวถึงชีวิตนักพรตพร้อมทั้งอ้างถึง "คำปฏิญาณสามประการ" ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาทรงเห็นว่าเหมาะสมกับพระสงฆ์เช่นกัน "แม้พระสงฆ์จะไม่มีข้อบังคับให้ต้องถือคำปฏิญาณสามประการนี้ในสถานภาพสงฆ์ แต่คำปฏิญาณสามประการนี้คือหนทางที่แน่นอนที่สุดที่จะบรรลุถึงความครบครันแห่งชีวิตคริสตชน" เจ้าอาวาสผู้ศักดิ์สิทธิ์ดำเนินชีวิตตามคำปฏิญาณสามประการนี้ด้วยวิธีที่เหมาะสมกับพระสงฆ์ การถือความยากจนของท่านไม่มีความยากจนของนักบวชหรือฤๅษี แต่ก็คู่ควรกับพระสงฆ์ แม้ต้องจัดการกับเงินจำนวนมาก (เพราะผู้แสวงบุญที่ร่ำรวยสนใจในงานเมตตากิจของคุณพ่อ) เขาก็ระวังที่จะมอบทุกสิ่งที่ได้รับมาให้กับวัด คนยากจน เด็กกำพร้า และเด็กหญิงในบ้านพระญาณสอดส่อง (Providence) ผลก็คือ "คุณพ่อร่ำรวยพอจะเป็นผู้ให้คนอื่น แต่ตัวเองกลับยากจน" คุณพ่อนักจะอธิบายว่า "ความลับของพ่อฉันง่ายมาก มอบทุกสิ่งให้คนอื่นไปโดยไม่เก็บอะไรไว้เลย" (อ่านต่อฉบับหน้า)

การเป็นบาทในพระองค์

ข้าแต่พระเจ้า ในวันเสาร์ที่ผ่านมา ลูกได้มีโอกาสรับใช้พระองค์อีก โดยการเป็นพยานว่า พระองค์มีจริง สักดิ์สิทธิ์ และยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกได้รับเชิญไปแบ่งปันเรื่องราวประสบการณ์ชีวิต และสาเหตุที่ลูกกลับใจมาเป็นลูกของพระองค์ในวัดครั้งศตวรรษเช่นนี้ ที่วัดแห่งหนึ่งเนื่องในโอกาส เทศกาลมหาพรต... ลูกถือว่าการเป็นพยานในพระองค์ด้วยชีวิตเป็นการรับใช้พระองค์ที่ดีที่สุด ดังที่ พระสงฆ์องค์หนึ่งเคยเทศน์สอนไว้ แต่ในทางโลก มนุษย์กลับมองคนละอย่าง

มีญาติพี่น้องลูกคนหนึ่ง เกือบถึงลูกว่า เอาเรื่องราวชีวิตและความทุกข์ไปพูดให้คนอื่นทราบ ทำไม ไม่เห็นจะได้ประโยชน์อะไรเลย ลูกบอกเขาว่า ลูกเข้าใจที่เขาพูดดี เพราะในสังคมคนไทย ส่วนใหญ่ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ "หน้าตา" ไม่ว่าชีวิตจริงจะเป็นอย่างไร เขาจะต้อง "รักษาน้ำตา" ของเขาไว้ให้ดีที่สุด ซึ่งบ่อยครั้ง พวกเขาจะต้องสวมหน้ากากเข้าหากัน และพยายามทุกวิถีทางที่จะ ให้สังคมเห็นแค่ "ความดี" "ความรวย" "ความโก้" และอื่นๆ ของพวกเขา แม้บางครั้งพวกเขาจะ ไม่มีสิ่งเหล่านั้นเลยก็ตาม คงไม่มีใครในสังคมหรือคนที่ยินดีนำชีวิตเรื่องราวความทุกข์ การตกยาก การ ถูกสังคมเหยียดหยามในอดีตมาเปิดเผย เพราะมันไม่ได้ยกระดับฐานะของตัวเองในสังคมให้ดีขึ้น หรือสูงขึ้นแต่ประการใดเลย แต่ลูกบอกญาติพี่น้องคนนั้นว่า ขณะนี้ลูกอยู่ใน "โลกแห่งความจริง" คือโลกที่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นศูนย์กลาง อย่างอื่นไม่มีความหมายสำหรับลูกอีกแล้ว และที่ลูกยินดีเปิดเผยเรื่องราวของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ก็เพราะเหตุผลเดียวคือต้องการสรรเสริญพระองค์ ให้เกียรติ พระองค์ และเป็นพยานชีวิตว่าพระองค์มีจริง และจะประทานอภัยจรรจ์แก่ผู้ที่มีความเชื่อในพระองค์ อย่างสิ้นสุดจิตใจและอย่างปราศจากเงื่อนไขเสมอ

ทุกครั้งที่ถูกแบ่งปันเรื่องราวชีวิตลูก หลังจากที่ลูกพูดเสร็จ จะมีคนที่ฟังลูกแล้วมาสวมกอด หรือจับมือและร้องไห้นอกว่า เขาเองก็เคยประสบความทุกข์ธรรมในชีวิตคล้ายๆ ลูก แสดงว่าในสังคม โลก ความทุกข์ธรรมเกิดขึ้นได้ทุกคนทุกแห่ง ที่ประเทศฟิลิปปินส์มีถึง 4 คนมาสวมกอดลูก และต่าง ก็มาเล่าถึงความทุกข์ของเขาให้ลูกฟัง วันเสาร์ที่ผ่านมา พ่อลูกพูดจบ มีคุณป้าคนหนึ่งมาจับมือลูกและ น้ำตาคลอ... เขามอบลูกว่า เขามีประสบการณ์ชีวิตคล้ายลูกมาก เขาถูกใส่ร้ายและต้อง "ลี้ภัย" อยู่ ต่างประเทศเป็นเวลากว่า 3 ทศวรรษ และต้องเลี้ยงดูลูกๆ หลายคนโดยลำพังคนเดียว เราแลกเปลี่ยนที่ อยู่กัน และรับปากว่าจะพบปะเพื่อแบ่งปันชีวิตให้ซึ่งกันและกันฟัง

ณ จุดนี้ของชีวิต ลูกยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตอย่างสันติสุข ถูกทราบและเข้าใจแล้วว่า พระองค์ทรงอนุญาตให้ลูกประสบปัญหานานับประการ และพระองค์ก็ได้ประทานอัศจรรย์ให้ลูกรอดเมื่อถึงเวลา ตามพระประสงค์ของพระองค์ ก็เพื่อลูกจะได้เข้าใจและเห็นใจถึงความทุกข์ของผู้อื่น และเพื่อลูกจะได้เต็มใจและพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นตามพระประสงค์ของพระองค์ทุกขณะเสมอ

(จากหนังสือ : บทสวดของฉัน)

ปณิธาน	สรุปข่าว
----------------------	------------------------

๔. สบโภภ์แม่พระมหากษัตริย์

คณะภคินีผู้รับใช้คนป่วยแห่งนักบุญคามิลโล ขอเรียนเชิญบรรดาพระสงฆ์ และสัตบุรุษ ร่วมในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณเทิดเกียรติสมเด็จพระมหากษัตริย์ องค์อุปถัมภ์ของคณะ ณ วัดแม่พระเสด็จเยี่ยม (บ้านเบธานี) ในวันอังคารที่ 15 กันยายน ค.ศ. 2009 เวลา 18.30 น. (งดมิสซาที่วัดใหญ่)

๕. ปิดกิจกรรมวันเสาร์ (เทอม 1)

ขอให้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กนักเรียนชั้น ป.3, ป.4, ป.5, ป.6, ม.1, ม.2, ม.3 ได้ส่งเด็กเข้าร่วมกิจกรรมวันเสาร์ที่ 19 กันยายน ค.ศ. 2009 ตั้งแต่เวลา 9.00 น. – 11.30 น. ซึ่งจะเป็นวันเสาร์สุดท้ายของภาคเรียนที่ 1

๖. ระลึกถึงนักบุญโยเซฟ

ขอเชิญสัตบุรุษทุกท่านร่วมพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เพื่อระลึกถึงนักบุญโยเซฟ องค์อุปถัมภ์ของวัด ในวันเสาร์ที่ 19 กันยายน ค.ศ. 2009 เวลา 19.00 น. หลังมิสซาจะมีการแห่ไปยังอนุสาวรีย์นักบุญโยเซฟด้านหน้าวัด

๗. VOVขอบคุณ

คุณเปี่ยมสุข ศรีวิสาคร ทำบุญช่วยการพิมพ์สัปดาห์สาร 100 บาท, คุณสุติมา ตั้งสังกรรวม ทำบุญช่วยการพิมพ์สัปดาห์สาร 500 บาท, คุณวิจิตรา กิด้รุ่งเรือง ทำบุญช่วยค่าโต๊ะสัมมนา 1 ตัว และ เก้าอี้สัมมนา 1 ตัว 2,400 บาท, ครอบครัวท้าวกร ทำบุญช่วยค่าโต๊ะสัมมนา 2 ตัว และ เก้าอี้สัมมนา 2 ตัว 4,800 บาท ขอพระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญโยเซฟ ตอบแทนในน้ำใจดีของทุกท่าน

ปฏิทิน พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	กันยายน 2009 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 13 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 24 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญ ลูกหลาน สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน อุทิศแด่ อันนา ปราณี ชัยเจริญ	คุณชะ โคม - คุณประเสริฐ วัด คุณธนะรัตน์-คุณสุภาภรณ์
จันทร์ที่ 14 19.00 น.	ฉลองเทิดทูนไม้กางเขน อุทิศแด่ เปาโล วิศิษฐ์ วังตาล อุทิศแด่ อันเดร ธวัชไชย แสงเทียน	ลูก คุณภานพ
อังคารที่ 15	ระลึกถึงแม่พระมหาทุกข์ เชิญร่วมมิสซา ณ วัดแม่พระเสด็จเยี่ยม (บ้านเบธานี)	(งคมิสซาที่วัดใหญ่)
พุธที่ 16 19.00 น.	ระลึกถึง น.คอร์ดเนเลียส พระสันตะปาปา น.ซีเปเรียน พระสังฆราชและมรณสักขี อุทิศแด่ เบเนดิกต์ สุพร - อักเนส ทองใบ ตั้งสัจธรรม อุทิศแด่ ยอห์น ชิม - มาริอา มาลี วงศ์จีน	ลูก - หลาน คุณปรานอม
พฤหัสบดีที่ 17 19.00 น.	น.โรเบิร์ต แบดลามิโน พระสังฆราชและนักปราชญ์ของพระศาสนจักร อุทิศแด่ มีคาแอล ยงยุทธ - โรชา เพ็ญพิน มหัทธพงศ์ อุทิศแด่ เบเนดิกต์ สุจินต์ ตั้งสัจธรรม	ลูก - หลาน ครอบครัวคุณรัชนี
ศุกร์ที่ 18 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 24 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญ คุณมานพ ภราดาภราดร อุทิศแด่ เทเรซา เกียว สายพิรุณเพชร (ครบ 3 เดือน)	คุณรัชนี คุณปราณี
เสาร์ที่ 19 19.00 น.	น.ยานูอารีโอ พระสังฆราชและมรณสักขี สุขสำราญ ครอบครัวสุนทรอภิวัฒน์ และกิจการ อุทิศแด่ อาคาทา ละเอียด มณีวงศ์ (ครบ 100 วัน) อุทิศแด่ โยเซฟ นิตย คิด้รุ่งเรือง	คุณกัลยา ลูก - หลาน ครอบครัวคิด้รุ่งเรือง